

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande onweerderlijcke goedertierentheyte vande glorieuse Maeght
t'onsvvaerts. Dat XVI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

& Matrem, &c. daer in soude stellen v sonder linc
ge vrienden met de Collecta: Omnipotens sempiternus
Deus qui numquã sine spe, &c. en daer docht
my dat ghy meest v ghenoege oft vermaken in
hadt. Soe schein dat ghy daer ooc soetelyc mede
vermaect wert/ als ic mijn crachten wtgenende
om te singen soo tot elke note myn meyninghe
in v bestighde/ gelijk yemant die singhende dat
hy dooz ongewoonte niet wel en can neerstelyck
inden boeck siet. Hoe wel nochtans dat ic in dese
ende meer andere dinghen die ic wiste dat tot v
lof streckelijc waren versuynt hebbe/ dat bekenn
ne ic v goedertierenste Vader inde bitterheyt des
lydens van uwen alderonnooselsten sone Iesu
Christi/inden welken ghy betuyghet hebt dat
ghy v meeste behagen hebt/ seggende: Dit is mijn
beminden Soon, inden vvelcken ick hebbe mijn
welbehagen. Ende dooz desen soo doen ick v be
ternisse/ op dat alle mijn onachtsaemheden dooz
hem moghen verbult worden.

Vande onweerdeerlijcke goedertierenheyt vande
glorieuse Maeght r' onsvaerts.

DAT XVI. CAPITTEL.

Op Lichtmis dagh als de processie gehouwen
wert/ dooz de welcke ghy o onse salicheyt en
verlossinge met offerhande/ geweerdicht hebt v
te laten dragen nae den Tempel. Onder de An
tiph. Cum inducerent, &c. heeft v maeghdelijcke
moeder begeert dat ick v den beminden Sone
haers lichaems/ haer wederom soude geue/ ende
dat met een rijp aensicht: al oft ick v/ die zijt de
eere en blyschap van hare onbebleete maeghde
lijcheyt/ niet wel genoegh naer haer welbehagen
opgekoestert ey hadde. Ende ick ouerdenckende
dat

Dat sy om die gratie wil / die sy vooz uwen oogen
 ghebonden heeft / was gegeuen als een versoen-
 sterse der sondaren / ende tot een hope vooz de
 mistroostighe ben wtgestort gheworden tot dese
 woorden. O moeder des goedertierenhepds / ist
 daerom niet dat v ghegunt is de fonteyne der sie-
 len tot eenen Sone / op dat ghy aen allen die
 gratie van doen hebben die vooz hun soudt ber-
 weruen / ende dat v ouerbloedighst: liefde soude
 bedecken de menichbuldicheyt onser sondē ende
 ghebreken: onder welke woorden sy goedertier-
 lyck verthoonende een claer ende versoent ghe-
 laet / heeft te kennen gegent dat hoe wel sy ouer-
 mits mijn quaet my als ryp scheen: dat noch
 tans haer inghewant was vol / tot ouerloopens
 toe / van goedertierenheyt / ende datse doozdron-
 gen was tot het merch toe met de soeticheyt van
 Goddelijcke liefde. Het welc sekerlijcks ter stont
 bleeck: als dooz soo weynigh woordkens de ge-
 laten rypicheyt verginck / ende de natuerlijcke
 ingebozen soeticheyt wederom verscheen. Laet
 dan de ouerbloedige goedertierenheyt ws moe-
 ders zyn by v berinherlicheyt een gracieuse vooz-
 spreekster van alle mijn ghebreken.

Dooz nu dat ghy de ouerwtgestortheyt van
 v soeticheyt niet en cont wederhouwen / blijckt
 claerder als het licht / dooz dien ghy int volgende
 iaer op den heplighsten Kersnisse my beschonc-
 ken hebt met noch aenghenatter gaue / hoe wel
 niet op een seer verschede maniere al euen eens
 oft mijn groote neersticheyt der deuotien van v
 dat int hoorgaende iaer verdient hadde / daer
 ick nochtans niet de nabolghende gaue / maer
 veel eer straffe verdient hadde / om dat ic de hoor-
 gaende gaue verlozen hadde. Want als men on-
 der het Euangelium las: Peperit filium suum

Een gode
 vruchtige
 maniere
 om de H.
 maghet
 Maria aen
 te roepen

primogenitum, &c. **D** onbeblechte moeder met haer onbeblecte handen heeft my ghelant het maeghdelijc cleyne ende minnelijck kindcken/al oft van my met al sijn cracht hadde willen omhelst zijn/ ende ick hoe wel och de ontweerdighste hebbe v ontfanghen het teer kindcken met v delicate armkens om mynen hals battende/waer ouer wt het toe-afemen van uwen soetbloepende Geest/die wt uwen gebenedijden mont wtasemde / hebbe ick gheboelt sulcken leuentmakende bermakinghe/dat in sijn siele daerom met recht moet gebenedijden mijnen Heere mynen Godt/ ende daer by oock al dat in my is uwen heyligen naem. Ende als v salichste moeder v wilde winden in v kintdoeckens. Ick begeerde ooc t'samen met v inghelwonden te worden / op dat ghy noch ooc door het midden van een sijn doeckens van my niet sout verscheyden zijn / wiens omheltingen ende kuskens te bouen gaen verre den dranch des honighs. Ende my dochte dat ghy soo ingewonden wiert in een wit cleedeken des onnooselhepts / ende gebonden door een gouden windel der liefden. Met de welke waert dat ick begheerde ingewonden te worden en gebonden/meer my indeste bearbeyden in alle supuerheydt des herten ende wercken der liefden.

Supuerh
des herte
en vere-
ken der
liefden.

Met vyat deughden dat vvy Iesum ende sijn moeder moeten becleeden.

DAT XVII. CAPITTEL.

Hoe dat-
men het
kindeken
Iesum
cleeden
sal.

Vvy danck Schepper der sterren / becleedet der hemelscher lichtbaten/ende der groepen der blommen: om dat ghy/hoe wel dat ghy mijn goet niet gebreck en hebt/nochtans tot mijn onderwysinge/naer dese dinghe op den h. Lichtmis dagh/